

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne koskee komissiolle SEUT 272 artiklan nojalla kuuluvaa vastuuta sopimuksesta nro 216088, joka koskee ”Point Of CarE MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases” (POCEMON) -nimisen hankkeen toteuttamista. Kantaja väittää erityisesti, että vaikka se on täyttänyt sopimusvelvoitteensa, komissio on vaatinut takaisin ANKO:lle maksettuja määriä tukikelvottomina kustannuksina, ja tämä on kantajan vastoin edellä mainittua sopimusta, vilpittömän mielen periaatetta, oikeuksien väärinkäyttöä koskevaa kieltoa ja suhteellisuusperiaatetta.

Tästä syystä kantaja väittää ensinnäkin, että komissio tukeutuu täysin perusteettomiin väitteisiin, joita ei ole mitenkään näytetty toteen, ja hylkää lähes kaikki ANKO:n menot tukikelvottomina kustannuksina ja vaatii ANKO:lle POCEMON-hanketta varten maksetun määrän palauttamista. Kantaja väittää toiseksi, että hylätessään 98,68 % maksuosuudesta sillä perusteella, että se ei vastaa tukikelpoisia menoja, joista kantajan on täytynt vastata hankkeen tarpeita varten, komissio on toiminut oikeuksien väärinkäyttöä koskevan kiellon ja suhteellisuusperiaatteen vastaisesti.

Kanne 21.11.2014 – ANKO v. komissio**(Asia T-771/14)**

(2015/C 065/50)

*Oikeudenkäyntikieli: kreikka***Asianosaiset**

Kantaja: ANKO Antiprosopion, Emporeiou kai Viomichanias (Ateena, Kreikka) (asiamies: asianajaja V. Christianos)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että komission kantajalle DOC@HAND-hanketta varten maksama määrä eli 296 149,77 euroa vastaa tukikelpoisia menoja, eikä kantajan näin ollen tarvitse palauttaa sitä perusteettomasti maksettuna, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne koskee komissiolle SEUT 272 artiklan nojalla kuuluvaa vastuuta sopimuksesta nro 508015, joka koskee DOC@HAND-nimisen hankkeen toteuttamista. Kantaja väittää erityisesti, että vaikka se on täyttänyt sopimusvelvoitteensa, komissio on vaatinut takaisin ANKO:lle maksettuja määriä tukikelvottomina kustannuksina, ja tämä on kantajan vastoin edellä mainittua sopimusta, vilpittömän mielen periaatetta, oikeuksien väärinkäyttöä koskevaa kieltoa ja suhteellisuusperiaatetta.

Tästä syystä kantaja väittää ensinnäkin, että komissio tukeutuu täysin perusteettomiin väitteisiin, joita ei ole mitenkään näytetty toteen, ja hylkää lähes kaikki ANKO:n menot tukikelvottomina kustannuksina ja vaatii ANKO:lle DOC@HAND-hanketta varten maksetun määrän palauttamista. Kantaja väittää toiseksi, että hylätessään 99,59 % maksuosuudesta sillä perusteella, että se ei vastaa tukikelpoisia menoja, joista kantajan on täytynt vastata hankkeen tarpeita varten, komissio on toiminut oikeuksien väärinkäyttöä koskevan kiellon ja suhteellisuusperiaatteen vastaisesti.

Kanne 28.11.2014 – Romania v. Euroopan komissio**(Asia T-784/14)**

(2015/C 065/51)

*Oikeudenkäyntikieli: romania***Asianosaiset**

Kantaja: Romania (asiamiehet: R. Radu, R. Hațieganu ja A. Buzoianu)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 19.9.2014 päivätyn kirjeen nro BUDG/B3/MV D(2014) 3079038 muodossa tehdyn komission päätöksen, jolla Romania määrättiin antamaan Euroopan unionin talousarvioon käytettäväksi 14 883,79 euroa, joka vastaa menetettyjä perinteisiä omia varoja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan komission puuttuvaan toimivaltaan tehdä riidanalainen päätös.
 - Unionin oikeuteen ei sisälly mitään säännöstä, jolla komissiolle annettaisiin toimivalta velvoittaa jäsenvaltio maksamaan rahamäärä, joka vastaa menetettyjä unionin omia varoja, jotka on menetetty sellaisen tullien peruuttamisen seurauksena, josta on päättänyt toinen jäsenvaltio, joka on vastuussa niiden arvioinnista, kantamisesta ja suorittamisesta unionin talousarvioon perinteisinä omina varoina.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen riittämättömiin ja puutteellisiin perusteluihin
 - Riidanalaisesta päätöstä ei ole perusteltu SEUT 296 artiklassa tarkoitetulla tavalla riittävästi ja asianmukaisesti. Yhtäältä riidanalaisessa päätöksessä ei mainita oikeusperustaa, jonka nojalla se on tehty, eikä oikeusperustaa voida määrittää myöskään komission kirjeeseen sisältyvien muiden seikkojen perusteella. Toisaalta komissio ei selosta riidanalaisessa päätöksessä oikeudellista päättelyä, jonka perusteella se on päättänyt asettaa Romanialle maksuvelvoitteen, jolla on tarkoitus korvata unionin perinteisten omien varojen menetys, joka on aiheutunut toisen jäsenvaltion ilmoittaman tullivelan peruuttamisen seurauksena.
- 3) Kolmas kanneperuste, mikäli unionin yleinen tuomioistuin katsoisi, että komissio on toiminut sille perussopimuksissa myönnetyn toimivallan puitteissa, ja joka perustuu siihen, että komissio on loukannut hyvän hallinnon periaatetta ja Romanian puolustautumisoikeuksia
 - Komissio on rikkonut huolellisuutta ja hyvää hallintoa koskevia velvoitteitaan jättäessään tutkimatta huolellisesti kaikki käytettävissään olevat merkitykselliset tiedot tai jättäessään pyytämättä muita tarvittavia tietoja ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä. Komissio ei ole näyttänyt, että tosiseikkojen, joista Romaniaa moititaan, ja unionin omien varojen menetyksen välillä on syy-yhteys. Komissio ei ole myöskään perustellut Romaniaalta vaadittua määrää viittaamalla niiden tullien määrään, joka vastaa kyseisen passituksen arvoa, vaan on perustanut päätöksensä pelkästään Saksan liittotasavallan peruuttamaan arvoon.
 - Komission toiminta ei ollut ennakoitavissa eikä Romania ole voinut käyttää puolustautumisoikeuksiaan.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu oikeusvarmuuden periaatteen ja perusteltujen odotusten loukkaamiseen
 - Komissio ei ole yksilöinyt eikä täsmentänyt oikeussääntöjä, joiden perusteella se on asettanut riidanalaisessa päätöksessä maksuvelvollisuuden, eikä niiden soveltaminen voinut olla Romanian ennakoitavissa. Romanian valtio ei voinut ennen komission kirjeen vastaanottamista ennakoida eikä tuntea velvollisuuttaan antaa komission käytettäväksi vaadittu summa menetettyinä unionin omina varoina. Lisäksi komissio on tehdessään riidanalaisen päätöksen ja asettaessaan Romanialle maksuvelvollisuuden neljä vuotta tosiseikkojen tapahtumisen jälkeen ja komission tuona ajanjaksona Romanian viranomaisten kanssa käytyjen keskustelujen yhteydessä esittämistä päätelmistä huolimatta, jättänyt huomiotta Romanian perustellut odotukset siitä, ettei sillä ollut velvollisuutta maksaa kyseistä tullivelkaa ja ettei sillä näin ollen ollut mitään unionin talousarviota koskevia velvollisuuksia.